

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ในจังหวัดสุพรรณบุรี

2. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรีที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างประชากรโดยการคำนวณจากสูตรของคอกเชรอน (Cochran, 1953 : 47) ดังนี้

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

n แทน จำนวนหรือขนาดตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ

P แทน สัดส่วนของประชากรและโอกาสที่ได้จากประชากร (0.50)

e แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (e = 0.05)

Z แทน ค่าที่ได้จากการเปิดตารางสถิติ Z โดยอาศัยค่าพื้นที่ $\frac{\alpha}{2}$ ได้จากค่าระดับความเชื่อมั่น ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96

$$\begin{aligned} n &= \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2} \\ &= \frac{0.9604}{0.0025} \end{aligned}$$

$$\text{ฉะนั้นตัวอย่าง} = 384 \text{ ราย}$$

จากการแทนค่าสูตรดังกล่าว จะได้กลุ่มตัวอย่าง 384 คน

3. การสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มาเที่ยวชมศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตร (พันธุ์พืชเพาะเลี้ยง) ศูนย์บริหารศัตรูพืชจังหวัดสุพรรณบุรี และอุทยานพักผ่อนเพื่อการยังชีพ เถลิงพระเกียรติ บึงฉวาก โดยแบ่งเก็บสถานที่ละ 128 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย จากนั้นก็ร่างเป็นแบบสอบถามขึ้นมาให้เป็นไปตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) ที่มี 5 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ตรวจรายละเอียดและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขในข้อความที่ไม่สมบูรณ์ๆ แล้วพิจารณาเสนอให้หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทำหนังสือนำเสนอแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)
4. เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้แนะนำ แล้วนำมาให้ประธานบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตรวจสอบความเรียบร้อยอีกครั้ง ทั้งนี้เพื่อขอเสนอให้ออกหนังสือในการนำแบบสอบถามทดลอง (Try-out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือก่อนที่จะนำเครื่องมือออกเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจริง
5. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try out) จำนวน 30 ชุด กับผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับที่เก็บข้อมูลจริง แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ ครอนบาช (Cronbach, 1974 : 355) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7362 สำหรับแบบสอบถามในครั้งนี้ ได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส จำนวน 6 ข้อ
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการจัดองค์กร 3) ด้านการจูงใจ และ 4) ด้านการควบคุม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ. 2550 : 77)

5	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยมาก
3	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อย
1	คะแนน หมายถึง	ระดับความคิดเห็น/เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ 2) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร 3) ด้านการอำนวยความสะดวก และ 4) ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (อภิวัฒน์ จันตะนี. 2550 : 93)

5	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
3	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
1	คะแนน หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สำหรับวัดคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณและเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (วัฒนา สุนทรชัย. 2551 : 97-101)

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า มีความคิดเห็นหรือความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม และวิธีการเก็บข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล ตลอดจนถึงการรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม มาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อและนับจำนวนแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าพบว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติม เมื่อได้ข้อมูลครบ 384 ชุดแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้จะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549 : 240-258)

1. ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว และตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว

2. ค่าเฉลี่ย (Sample mean) เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี และตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าความเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี และตอนที่ 4 ระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

4. ค่าสถิติ Independent Sample : t-test ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 2 กลุ่มโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีระดับความคิดเห็นและระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน

5. ค่าสถิติ One-way ANOVA (F-test) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นของผู้มาท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยวเชิงเกษตร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว กรณีตัวแปรที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เมื่อพบว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงเปรียบเทียบจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's LSD procedure โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งถ้ามีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีระดับความคิดเห็นและระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน

6. ค่าสถิติไคสแควร์ : Test of Independent ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว กับ แบบสอบถามตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ถ้าผลการทดสอบมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือ “ไม่เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า สัมพันธ์กัน หรือส่งผลต่อกัน แสดงว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้มาท่องเที่ยว แต่ถ้าผลการทดสอบมีค่ามากกว่า 0.05 หรือ “เป็นอิสระต่อกัน” หมายความว่า ไม่สัมพันธ์กัน หรือไม่ส่งผลต่อกัน แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว

7. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation analysis) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี กับระดับความพึงพอใจของผู้มาท่องเที่ยว ซึ่งได้กำหนดการแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ใช้เกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี. 2550 : 93)

- ค่าสหสัมพันธ์ .01 - .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก
- ค่าสหสัมพันธ์ .21 - .40 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ค่าสหสัมพันธ์ .41 - .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ค่าสหสัมพันธ์ .61 - .75 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
- ค่าสหสัมพันธ์ .76 - .90 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง
- ค่าสหสัมพันธ์ .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก